

γαζιλαεύω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαζίλιν*.

Ράπτω διὰ ραπτομηχανῆς (πιθανῶς ἢ λέξεις θὰ ἐσή-
μαινε κατ' ἀρχὰς ράπτω, κάμνω *γαζί* μὲ τρίχας αἰγός).

γαζίλιν τό, ἀμάρτ. *γαζίλ'* Πόντ. (Ἱμερ. Χαλδ. κ. ἄ.)
Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Ἡ τρίχα τῆς αἰγός Χαλδ. κ. ἄ. 2) Πληθ. *γα-
ζιλᾶ*, περικνημίδες ἀπὸ τρίχα αἰγός Ἱμερ.

γάζινος ἐπίθ. Ὑδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γάζα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ινος*.
Ὁ καμωμένος ἀπὸ *γάζαν*: Τσεμπέρι *γάζινο*.

γαζόκλαδο τό, ἀμάρτ. *γαζ-ζόκλαδο* Ἰκαρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *γαζία* καὶ *κλαδί*.

Κλάδος *γαζίας*.

γάζω Πελοπν. (Βούρβουρ. Σουδεν.) Προπ. (Ἀρτάκ.
Πάνορμ.) *γάζου* Θράκ. (Μάδυτ.) Μακεδ.

Λέξεις πεποιημένη.

1) Φωνάζω γοερῶς, κραυγάζω Πελοπν. (Βούρβουρ.)
Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.): Φρ. *Γάζω γὰ καὶ* (τὸ ἐπι-
θυμῶ καθ' ὑπερβολὴν, οἷον *γάζω γὰ σταφύλι*, *γάζει γιὰ
νά ῥτη μαζί μας* κττ.) Ἀρτάκ. Πάνορμ. || Αἰνιγμ.

Σκούζουν γάζουν τὰ καημένα | τὰ κεφαλοπατημένα
(οἱ βάτραχοι) Βούρβουρ. Συνών. *βάζω* (I) 1, *σκούζω*.

2) Ἀποκάμνω ἔνεκα τοῦ πολλοῦ κλαυθμυρισμοῦ Θράκ.
(Μάδυτ.) Μακεδ.: *Ἐγαξι τοῦ πιδι* Μακεδ. 3) Ἐξασθενῶ,
ἐξαντλοῦμαι Πελοπν. (Σουδεν.): *Ἐγαξα ἀπ' τῆ δίψα - τὴν
πεῖνα* κττ. Συνών. *γανιάζω*, *κορυζιάζω*.

γάζωμα τό, κοιν. *γάζωμαν* Πόντ. (Τραπ.) *γάζ-
ζωμα* Κῶς *γάζουμα* βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γαζώνω*.

Τὸ νὰ *γαζώνη* τις, νὰ *ράπτῃ* διὰ τῆς ραπτομηχανῆς.
Συνών. *γαζιλάεμαν*.

γαζώνω κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) *γαζ-ζών-νω* *γα-
ζώνου* βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γαζί*.

1) Ράπτω διὰ ραπτομηχανῆς κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.)

β) Κάμνω *γαζί*, ψιλὴν διὰ χειρὸς ραφὴν Ζάκ. κ. ἄ.

2) Μεταφ. εἰς τὴν στρατιωτικὴν γλῶσσαν φονεύω διὰ
πυκνῶν σφαιρῶν πολυβόλου σύνηθ.

γαζωτικός ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. * *γαζωτής* καὶ τῆς καταλ. - *ικός*.

1) Ὁ διὰ γάζωμα ὠρισμένος, ἐπὶ νήματος τῆς ὑπο-
δηματοποιίας Ἀθῆν.: *Κουβάρι γαζωτικό*. 2) Οὐδ. πληθ.
γαζωτικά οὐσ., δαπάνη, πληρωμὴ γινομένη διὰ γάζωμα
σύνηθ.

γαζωτός ἐπίθ. σύνηθ. *βατζωτός* Κάρπ. (Ἑλυμπ.) Τῆλ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γαζώνω*.

1) Ὁ ραμμένος διὰ ραπτομηχανῆς σύνηθ. 2) Ὁ ὥν
ὁμοιος πρὸς τὴν ραφὴν *γαζί* Σκυρ.: *Βελονὰ γαζωτή*. 3)
Κεντημένος, κεντητὸς Κάρπ. Κρήτ. Τῆλ.: *Πέτσα γαζωτή*
(*πέτσα*=*πετσέττα*, μάκτρον) Κρήτ. || Ἄσμ.

*Τὸ ποδοσφαιγάκι σου κ' ἢ βράκα ἢ γαζωτή σου,
ἐκείνανά μ' ἐκάμανε σκλάβο καὶ δουλευτή σου*

Κρήτ.

*Μὲν κόρ' ἀθ-θούς ἐμάτζωνε κ' ἀθ-θούς ἐκορφολόγα
νὰ κάμῃ φούνταν βατζωτή νὰ ὠκῃ τοῦ καλοῦ της*

Κάρπ.

γαϊδαράτσος ὁ, Ζάκ. Κεφαλλ. *γαδαράτσος* Κύπρ.
Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *γάιδαρος*.

1) Μέγας ὄνος Κεφαλλ. Κύπρ. 2) Μεταφ. ἀναιδὴς
ἄνθρωπος Ζάκ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *γαϊδουράνθρωπος*.

γάιδαρος ὁ, κοιν. *γάιδαρους* βόρ. ιδιῶμ. *γάιδᾶ-
ρος* Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) *γάιδερος* Πόντ.
(Κοτύωρ.) *γάιδαρος* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γάδαρος* σύνηθ.
γάδαρους βόρ. ιδιῶμ. *γάδαρο* Ἀπουλ. (Καλημ.) *γά-
δαρο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γάδερο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γά-
δους* Σαμοθρ. *γάαρος* Ἰκαρ. Κάλυμν. Κάρπ. Κύπρ. Κῶς
κ. ἄ. *γάρος* Κάσ. Ρόδ. κ. ἄ. *γάραος* Χίος *άδαρος*
Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ. Κεραμ. Σκαδ. Φιλότ.) *γάιδου-
ρος* Πόντ. (Ἱοφ. Σαράχ.) *γάδ'ρος* Θράκ. *γάιδουρος*
Καππ. Θηλ. *γαδάρα* κοιν. καὶ Τσακων. *γαδιάρα* Εὐβ.
(Αὐλωνάρ. Κουρ.) Κύθ. *γαδάρα* σύνηθ. *γαδάρα* Κα-
λαβρ. (Μπόβ.) *γαάρα* Κύπρ. *γάρα* Κάσ. Ρόδ. κ. ἄ.
γαϊδαρίνα Πόντ. (Ἱνέπ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) *γαϊδούρα* κοιν.
γαδούρα Λέσβ. (Μόλυβ. κ. ἄ.) *γαδούρα* σύνηθ. *γαούρα*
Κύπρ. *γαδούα* Σαμοθρ. *γαουροῦ* Κύπρ. *αδάρα* Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) *αδούρα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ μεσν. οὐσ. *γάιδαρος*, ὁ ἐκ τοῦ μεταγν. *γαϊδάρι*.
Πβ. *Amhterst pap.* 2, 153, 4 «τὰ δὲ γαιδάρια παρασκευά-
σον δοθῆναι». Ἡ λ. κατὰ Κορ. ἐκ τοῦ οὐσ. *γάδος* καὶ
τῆς καταλ. - *αρος* (πβ. Β' Ἀπάνθ. ἐπιστ. Ρώτα 230, κατὰ
δὲ ΓΧατζιδ. ξένη καὶ δὴ Ἀραβικὴ. Πβ. Γλωσσολ. Μελέτ.
214 - 235. Ὁ τύπ. *γάιδουρος* κατὰ τὸ *γαϊδούρι*.

Α) Κυριολ. 1) Ὄνος κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.)
Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Τραπ.
Χαλδ.) Τσακων.: Φρ. *Σὰ γάιδαρος* (ἐπὶ τοῦ κατ' ἀνάγκην
πράττοντός τι, οἷον: τὰ πῆς τὰ πράματα ἐκεῖ ποῦ τοῦ πα
σὰ γάιδαρος, τὰ φορτώθηκε σὰ γάιδαρος κττ.). *Ἐφαγ' ἔνα
γάιδαρο* (πάρα πολὺ) κοιν. *Γάιδαρος* ξεσαμάρωτος (ἐπὶ τοῦ
ἀγροίκου). *Πετάει ὁ γάιδαρος*; *πετάει* (ἐπὶ ἀνθρώπου οὐ-
δέποτε ἐκφράζοντος ἰδίαν γνώμην, ἀλλ' ἀποδεχομένου ἀσυ-
ζητητὴ τὴν γνώμην ἄλλου ἔστω καὶ παράλογον) σύνηθ.
Ὅταν θ' ἀνεβῇ ὁ γάιδαρος 'ς τὰ κεραμίδα (ἐπὶ τῶν ἀδυ-
νάτων πραγμάτων) Πελοπν. (Δημητσάν.) *Σὰ θὰ βγάλῃ
ὁ γάιδαρος τσέρετα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Μεγίστ. *Ἀμον
ντὸ τρώει ὁ γάιδᾶρον τ' ἀχάντᾶ* (ὅπως τρώγει ὁ γάιδαρος
τ' ἀγκάθια, ἐπὶ τοῦ ἀηδῶς τρώγοντος) Χαλδ. || Παροιμ.
Ἔδεσε ἢ ἔχει δεμένο τὸ γάιδαρό του (ἔχει ἐξασφαλίσει τὰ
συμφέροντά του ἀπὸ πάσης ἀπόψεως). *Φταίει ὁ γάιδαρος
καὶ δέρνουν τὸ σαμάρι* (ἐπὶ τῶν τιμωρούντων ἀθῶν ἀντὶ
τοῦ ἐνόχου). *Εἶπε ὁ γάιδαρος τὸν πετεινὸν κεφάλι* (ἐπὶ τοῦ
ἀποδίδοντος εἰς ἄλλον ἐλάττωμα ἐμπαικτικῶς, τὸ ὅποιον
αὐτὸς ἔχει εἰς μέγαν βαθμόν). *Σ' τὴ φωνὴ κ' ὁ γάιδαρος*
(σκωπτικῶς ἐπὶ τοῦ προσερχομένου ἀπροσδοκῆτως καθ'
ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ). *Κάποιου
τοῦ χάριζαν γάιδαρο κ' ἐκεῖνος τοῦ κοίταξε τὰ δόντια* (ἐπὶ
τοῦ εὐρίσκοντος ἐλάττωμα εἰς δῶρον, τὸ ὅποιον τοῦ προσ-
έφεραν). *Τὸ χαμηλὸ γάιδαρο ὅλοι τὸν καβαλλικεύουν* (ἐπὶ
ἀνθρώπου ἀνισχύρου ὑποκύπτοντος εἰς πάντας). *Δὲν ξέ-
ρει νὰ μοιράσῃ δυὸ γαιδάρων ἄχυρα* (ἐπὶ ἀνθρώπου ἔχον-
τος ἀμβλὺν τὸν νοῦν). *Δυὸ γαιδάραι μάλωναν σὲ ξένον ἄχε-
ρῶνα* (ἐπὶ τῶν ἐριζόντων διὰ πράγματα ἀλλότρια) κοιν.
Καὶ τὰ βαρεὰ 'ς τὸ γάιδαρο καὶ τ' ἀλαφρεὰ 'ς τὸ γάιδαρο
(ἐπὶ μέλους οἰκογενείας διαρκῶς ἐπιφορτιζομένου μὲ δια-
φόρους ἐργασίας) Πελοπν. (Λάστ.)

Εἶναι μάννες καὶ μαννάδες, | εἶναι μάννες καὶ γαιδάρες
(ἐπὶ μητέρων στοργικῶν καὶ ἐπὶ μητέρων ἀστοργῶν) Αἰ-
γιν. *Ἄσ' σὸν ἀρνικὸν τὸ γάιδαρον γάλαν ἐβγάλλ' καὶ παῖρ'*

